

föra samma anordningar, i varje fall de, vilkas vagnar gå i samtrafik å statens järnvägar.

Då, såvitt jag kunnat inhämta, kungl. järnvägsstyrelsen icke anser sig ha befogenhet eller i varje fall skyldighet att för närvarande vidtaga några särskilda åtgärder eller undersökningar i detta avseende, vilka ju dessutom även äro förenade med en viss kostnad, synes det därför nödvändigt, att Riksdagen hemställer hos Kungl. Maj:t om vidtagande av de åtgärder i detta avseende som nuvarande förhållanden synas påkalla.

På grund av vad sålunda anförts hemställes därför,

att Riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t må hemställa, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa en undersökning för att få utrönt vilka åtgärder som lämpligast kunna och bära vidtagas, för att genom användande av mekaniska kopplingsanordningar eller annorledes i största möjliga utsträckning skydda den med växlingsarbete sysselsatta järnvägspersonalen för olyckshändelse under sin tjänsteövning, samt därefter och med ledning av resultatet från denna undersökning snarast möjligt vidtaga i detta syfte erforderliga åtgärder.

Stockholm den 3 februari 1914.

C. Winberg.

Nr 245.

Av herr **Olofsson** i Digernäs m. fl., om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning och förslag i fråga om viss ändring i villkoren för anslaget till bidrag för anläggning av nya samt förbättring eller omläggning av backiga eller eljest mindre goda vägar.

(Återtagen).
